

vil være lige mange obligationer i omløb af hver af lånets ikke-udtrukne grupper, jfr. også lovens § 6, stk. 5, i henhold til hvilken lånet kan forøges med henblik på at opnå den nævnte ligelige fordeling på grupper.

Stabiliseringslånet forventes at ville give anledning til udlevering af obligationer for i alt ca. 450 mill. kr. Heraf var der ved udgangen af december 1959 udleveret obligationer for ca. 40 mill. kr. til lånepligtige, der er fyldt 70 år, samt i de i lovens §§ 8 og 9 omhandlede tilfælde.

Amortisationen vil som omtalt finde sted ved årlig udtrækning af en af lånets grupper. Dette betyder, at kun den del af lånet, der på tidspunktet for udtrækningen er repræsenteret ved obligationer — og ikke den del, der er repræsenteret ved foreløbige kvitteringer — deltager i amortisationen.

Såfremt den almindelige udlevering af obligationer først iværksættes efter den 1. april 1962, må man på grundlag af erfaringerne med hensyn til udlevering af obligationer af stabiliseringslånet af 1947 samt af andre lån, for hvilke der er udstedt interimbeviser til en større kreds af personer, forventes, at obligationer for et betydeligt beløb vil ligge uafhængte i foråret 1963, hvor den første udtrækning til amortisation skal finde sted. Dette vil indebære en utilsigtet ændring af den i lovens § 6, stk. 3, foreskrevne amortisationsplan, hvorefter hver amortisation skal andrage  $\frac{1}{30}$  af lånets samlede pålydende beløb. Denne amortisationsplan forudsætter, at samtlige lånets obligationer er sat i omløb på tidspunktet for første udtrækning til amortisation. Er dette ikke tilfældet, vil amortisationen foregå noget langsommere end tilsigtet. Modstykket hertil er, at de lånepligtige, der ikke inden udtrækningen har afhentet deres obligationer, vil få forringet deres chance for at få lånet tilbagebetalt til pari før 1992.

Med henblik på at mindske den afvigelse fra amortisationsplanen, som vil blive resultatet af et stort antal uafhængte obligationer, må det anses for ønskeligt at søge udleveringen af obligationer fremskyndet. Dette foreslås gennemført dels ved straks at åbne adgang for udlevering af obligationer til lånepligtige i alderen 65-70 år, dels ved at tilvejebringe mulighed for, at den almindelige udlevering kan påbegyndes inden den 1. april 1962.

Det må antages, at der i løbet af en kortere årrække kun vil restere et relativt ubetydeligt lånebeløb, for hvilket der ikke er udleveret obligationer. Med henblik på at undgå i hele lånets løbetid at skulle opretholde det administrative apparat,

der er nødvendigt for at fortsætte obligationsudleveringen, må det anses for ønskeligt, om der tilvejebringes mulighed for at kunne afvikle resten af lånet kontant.

Til § 1.

Til nr. 1.

Det foreslås, at ombytning af foreløbige kvitteringer med obligationer kan finde sted efter finansministerens bestemmelse, dog således at der skal ske ombytning senest fra den 1. april 1962. I henhold til denne bestemmelse vil tidspunktet for påbegyndelsen af den almindelige udlevering af obligationer, som efter den gældende lov er fastsat til den 1. april 1962, kunne fastsættes til en tidligere dato. Det vil også kunne bestemmes, at ombytningsadgangen åbnes successivt over en periode, således at der er åbnet mulighed for ombytning af alle foreløbige kvitteringer senest den 1. april 1962.

Det foreslås endvidere, at der fra 1. juli 1966 i stedet for ombytning med obligationer vil kunne ske en kontant indfrielse af de foreløbige kvitteringer til en kurs, der fastsættes for et halvt år ad gangen på grundlag af markedskursen for stabiliseringslånsobligationerne.

Det er først hensigten at benytte denne adgang til kontantindfrielse fra et tidspunkt, hvor de uafhængte obligationer kun repræsenterer en mindre del af lånet.

Den kurs, til hvilken de foreløbige kvitteringer kan indløses, vil blive fastsat som obligationernes markedsværdi i pct. af lånebeløbet, når hensyn tages til dels, at der i henhold til lovens § 6, stk. 1 skal foretages en 10 pct. forhøjelse af det indbetalte lånebeløb dels, at der efter den 1. juli 1966 med udleverede obligationer følger 3 forfaldne, ikkeforfaldede rentekuponer.

En tilsvarende bestemmelse indeholdes i lovens § 8, hvorefter finansministeren, før obligationsudleveringen påbegyndtes den 1. juli 1959, kunne indfri kvitteringer i de i lovens §§ 8 og 9 omhandlede tilfælde til en for et halvår ad gangen under hensyn til markedrenten for langfristede obligationer fastsat tilbagebetalingskurs.

Til nr. 2.

Det foreslås, at lånepligtige skal være berettiget til at få udleveret obligationer fra deres fyldte 65. år i stedet for som efter den gældende bestemmelse fra deres fyldte 70 år. Der henvises til bemærkningerne foran.